

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Aasaa, First Mehl:

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥

Receiving the True Teachings from the Guru, arguments depart.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥

But through excessive cleverness, one is only plastered with dirt.

ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥

The filth of attachment is removed by the True Name of the Lord.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥

By Guru's Grace, one remains lovingly attached to the Lord. ||1||

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥

He is the Presence Ever-present; offer your prayers to Him.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Pain and pleasure are in the Hands of God, the True Creator. ||1||Pause||

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

One who practices falsehood comes and goes.

ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

By speaking and talking, His limits cannot be found.

ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥

Whatever one sees, is not understood.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥

Without the Name, satisfaction does not enter into the mind. ||2||

ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥

Whoever is born is afflicted by disease,

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥

tortured by the pain of egotism and Maya.

ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥

They alone are saved, who are protected by God.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥

Serving the True Guru, they drink in the Amrit, the Ambrosial Nectar. ||3||

ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥

The unstable mind is restrained by tasting this Nectar.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥

Serving the True Guru, one comes to cherish the Ambrosial Nectar of the Shabad.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥

Through the True Word of the Shabad, the state of liberation is obtained.

ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥

O Nanak, self-conceit is eradicated from within. ||4||13||